

Cançó de bressol

JAUME COLL MARINÉ

Veus aquesta foscor
que ho guarda tot, que no
sap què és el Temps, la nit
o el dia? Veus com mor
dins l'ull i dins el cor
tot el que saps del món?
Ho veus, que tot es fon?

I ara és l'Amor que et guarda
i s'obre com la tarda
s'obre al vespre, l'Amor
que mou el sol, l'Amor
que et té quieta i és
els ulls, els pits, després
la nit i la foscor

que em diu pels dits que ets tu,
que és el teu cos que ens duu
units com per un déu
petit que no diu res
i ens veu de lluny sorprès
com hoestic jo. I ho veus?,
se t'obre sota els peus

el dia, que ho fa tot,
que et torna el món i el brot
que ets tu dins seu, dormint.
Deixa'l que ens guardi, aquest
Amor: aquest deuet
poruc massa sovint
que ens va ensenyant a viure.

COLL MARINÉ, Jaume (2018): *Un arbre molt alt*. Barcelona: Edicions
62.